

VALÈNCIA SOTA LA LLUNA

La lluna és més llum aquesta nit.
Rellisca façanes emmudides,
finestres cegues,
carrers cansats.

 Els teus carrers.
Solitaris i humits com la pell ferida del record.

On la rosa i la veu cridant campanes?

Ara no pots amagar-te darrere de cap torre
ni cercar llavis de fusta on mentir la lloança.

Amb les mans tallades i el cap entre els genolls
beus amb avidesa les mans dels fills que et poden
i t'han fet el ventre ample de traïcions i taronges
podrides entre els dits del ponent i la derrota.

Blanca entre el fem t'alces ben segura
sobre el cos d'un mar dormit, taüt de les estrelles.

Verds enllà, no sents?, sonen petjades.
Has tancat prou fort totes les portes?

Granell, Marc. "València sota la lluna" . *Exercici per a una veu*. Edicions del Mall. Barcelona, 1984.